A°. 1825. N°. 13[illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 8. November.

FRANKFORT, den 5. November.

Volgens berigten uit Presburg, lijdt Z. M. de keizer van Oostenrijk tegenwoordig aan eene rheumatieke koorts, welke echter van geenen gevaarlijken aard is. Men hoopt, dat Z. M. spoedig zal hersteld zijn.

— Men heeft berigten uit Corfu tot den 7. October, en uit Napoli di Romania tot den 24. September. Uit dezelve blijkt, dat, ondanks de gunstige gebeurtenissen voor de Grieken bij Missolonghi en in Acarnanien, *Ibrahim*-pacha met zijne talrijke, door Franschen aangevoerde troepen voortvaart, het binnenland van Morea door te trekken, de dagelijks uit de asch verrezene dorpen weder te verbranden, en in het bijzonderheid de kerken te verwoesten. De Grieken, die zijn heen en weder trekken gaarne als het gevolg van vertwijfeling willen beschouwd hebben, bevechten hem toch slechts met guerillas van 100 tot 150 man, wijl zij tegen de Fransche krijgskunde en krijgstucht niet opgewassen zijn. Zij kunnen hem derhalve, zoo lang hij zijne krachten bijeenhoudt, geene hoofd-nederlaag toebrengen. Dan, vermits de Grieken alle levens- en bestaanmiddelen in de gebergten overbrengen, moet hij dikwijls groot gebrek lijden, hetgeen op den gezondheids-staat zijner troepen nadeelig werkt. De weder opbouwing eener moskee te Tripolitza, naar het plan van een Franschen architect bij den algemeenen staf van *Ibrahim*-pacha, heeft op de Moreoten eenen diepen indruk gemaakt. Alle onder de Turken dienende Europeanen, die in hunne handen vallen, worden door hen ontzettend mishandeld en omgebragt. — De aankomst van een Noord-Amerikaansch eskader bij Napoli di Romania, en deszelfs vriendschappelijk gedrag jegens de Grieken, heeft, hoe weinig beteekenend zulks voor als nog moge wezen, op het volk eenen gunstigen indruk gemaakt.

— Volgens scheepsberigten uit Griekenland van de jongste dagteekening, had *Ibrahim*-pacha, bij Mistra, weder eenig verlies geleden, en was de bezetting van Tripolitza, sterk 600 man, op het punt gebragt, om de vesting aan de Grieken over te geven.

Uit West-Griekenland heeft men berigt van een gevecht, dat de Grieken den 10. September bij Machala aan de Turken geleverd hebben. De laatsten zijn geslagen, en volgens het officiele rapport, hebben de Grieken een aanzienlijken buit gemaakt.

Bij de inneming van het fort Gravosa, op Candia, zijn den Grieken 17 metalen en 7 ijzeren kanonnen, een magazijn met patronen, 1000 stuks geweren en 400 schepel granen in handen gevallen.

PARYS, den 3. November.

De heer *Chaumont Quitry*, een der hoofd-officieren van de koninklijke marine, heeft aan het gouvernement het zonderlinge voorstel gedaan, om het lijk van *Napoléon* in Frankrijk te doen bijzetten. Volgens de wijze, waarop de heer *Chaumont* de zaak beschouwt, ontbreekt er niets anders aan het geluk van Frankrijk, dan zulk eene onderneming tot stand te brengen. In allen ernst zegt hij aan den koning, dat er aldan, op de nieuwe grafplaats van *Napoléon* een beeld zou moeten zijn, — en welk beeld? Wel, dat van uwe Majesteit, het bevel gevende om de lijkbus van St. Helena herwaarts over te voeren!

— Behalve 25,000 francs, welke de koning, uit de inkomsten der kroon, aan de stad de Salins (welke grootendeels afgebrand is) heeft verleend, is door Zijne Majesteit nu weder eene som van 60,000 francs bestemd, om uitgedeeld te worden aan slagtoffers van onheilen in de verschillende departementen. Wijders heeft de koning aan de Sorbonne te Parijs, een voormalig gesticht van onderwijs der Jezuiten, een jaarlijksch inkomen van 15,000 francs verzekerd, en voorts eene som van 100,000 gegeven, ter versiering van Onze Lieve Vrouw te Parijs.

— De besturende minister *Zea de Bermudez*, die voor een gematigd stelsel van vrijmagt was, heeft het veld moeten ruimen voor den hertog van *Infantado*, dien de geloofslieden als hun hoofd eerbiedigen. Het gerucht loopt sedert een paar dagen, dat de eerste daad van dezen nieuwen Spaanschen minister is geweest, om de terugroeping der Franschen uit Spanje te eischen. Een ministerieel blad, van dit gerucht sprekende, zonder hetzelve te bevestigen, zegt daaromtrent: „Wij zijn te zeer aan Spanje gehecht, om niet te wenschen, dat hetzelve ons moge kunnen missen, en te zeer beminnaars van Frankrijk, om niet gaarne te zien, dat de 20,000 Franschen, die in het schiereiland zijn, naar hun vaderland terugkeeren."

— Den 31. October is er eene nadere overeenkomst met de afgevaardigden van Hayti gesloten. Dezelve is op de geheele en volledige onafhankelijkheid dier republiek gegrond.

— De zoon van den Griekschen zeeheld *Canaris* is naar Frankrijk overgebragt, om aldaar, door de zorg van het Grieksche Committé, opgevoed te worden. De heer *Dupras* is daarmede belast. De jonge *Canaris* is zeven jaar oud en onderscheidt zich door een edel voorkomen.

ARNHEM, den 7. November.

Zaturdag ll. omstreeks een uur, is, op een pleiziertogt, van Nijmegen alhier aangekomen, de nieuw gebouwde Stoomboot *Willem de Eerste*, toebehoorende aan de Nijmeegsche beurtschippers van het Rotterdamsche veer, en bestemd om de beurt tusschen Nijmegen en Rotterdam te bedienen. Het is een fraai vaartuig, gebouwd door de scheepstimmerlieden *Job* en *Jan Smit*, aan den Kinderdijk, te Alblasserdam. Er bevinden zich in hetzelve twee stoomwerktuigen, gemaakt door den heer *Billard*, te Jemmape, provincie Luik. Deze twee werktuigen hebben slechts eenen ketel, van eene vierkantige gedaante, doch bovenrond bijloopende. Dezelve is geheel van geslagen ijzer, en voorzien van drie kleppen.

Omstreeks drie ure, namiddag, is de Stoomboot weder vertrokken.

Dat er eene groote menigte op de been was, om dit vaartuig, het eerste van dien aard, dat hier is gekomen, te beschouwen, behoeven wij naauwlijks te melden.

— De *Courier de la Flandre* gaat voort met de verdediging der Jezuiten, en verdiept zich sedert eenigen tijd in de beoordeeling van verbodene boeken, die volgens zijne stelling ook in dit gelukkig koningrijk ten vure moesten gedoemd worden. Intusschen zijn de koning en de grondwet daar, en dagelijks verminderen de geabonneerden van het genoemde dagblad.

— Bij besluit van den 30. October ll., heeft Z. M. den heer directeur-generaal voor de zaken van den roomsch-katholijken eeredienst belast, aan vijf en dertig priesters van het groot-hertogdom Luxemburg (bisdom Namen), die dankbetuigingen wegens de instelling van het *collegium philosophicum* hebben ingezonden, te kennen te geven, dat het hem zeer aangenaam is geweest te vernemen, dat de, bij besluit van den 14. Junij ll. genomene maatregelen, billijk worden gewaardeerd.

Mengelwerk.

KOUDE.

'k Zie de gele blad'ren vallen,
Met den zomer is 't gedaan;
En 't gehuil van wind en regen
Kondigt ons den winter aan.

Dit is, wat wij weldra zullen mogen spreken, met onzen onvergelijkelijken VAN ALPHEN, laat ons eene Algoede Voorzienigheid het sterfelijk leven behouden; of ook, met BILDERDYK:

Reeds daalt, met een omwolkt gezigt,
De zon vroegtijdig neder,
En later toont haar zwakker licht
Zich aan den Hemel weder.

Daarom ook denken wij aan de aanstaande koude. Eenige *Physici* zijn van meening, dat wij een' strengen winter zullen hebben. Zonder ons dien hoogen titel te durven toekennen, gelooven wij het ook, echter weten wij het niet. Dan, wij herinneren aan hetgeen wat wij, bij de jongstleden zoo verbazende koude hebben gelezen, dat men, bij menschen geheugen, zoodanig eene koude nog niet had bijgewoond. Zonder hier van de jaren 2, 6, 40, te willen spreken, kunnen wij andere voorbeelden opgeven, uit echte bronnen geput, en die wij kunnen opnoemen.

Op den voorgrond moeten wij zetten, met groote Natuurkundigen, dat niets zoo onzeker zou zijn, als de graad van hitte en koude, zoo men het alleen op zijne zintuigen moest laten aankomen (1). Buiten en behalve de duizend en een omstandigheden, welke ons gevoel, onze prikkelbaarheid, om het zoo te noemen, kunnen doen varieren, is het bewezen, dat in allen gevalle, en bij den mensch het best georganiseerd, om de percussie van de atmosfeer te ervaren en te ponderen, zulks niet dan ruw weg geschieden kan. Daarin is niets, dat ons moet bevreemden: sensatien brengen nimmer een klaar denkbeeld voort (*idea clara*, zegt men in de *Logica*), en denkbeelden kunnen alleen met woorden uitgedrukt worden.

Men heeft dan, toen de nieuwsgierigheid werd opgewekt, om den juisten graad van hitte en koude te weten, tot een ander middel, en wel buiten den mensch, toevlugt moeten nemen; dat middel is het Thermometer. Voor dat hetzelve werktuig was uitgevonden geworden, kende men alleen het varierende van koude en hitte uit hunne gevolgen. En is het dan ook langs dien weg, dat Geschiedschrijvers het aandenken van ongewone koude of hitte hebben kunnen vereeuwigen. Dan, uit hunne aanteekeningen zal blijken, dat onze laatste koude, hoe verschrikkelijk die dan moge zijn geweest, hoe hard in de gevolgen voor onvermogenden, geenszins zonder voorbeeld is, zoo als men gewaand heeft. In den jare 859 der Christelijke jaartelling, bevroos de *Adriatische-zee* dermate, dat men te voet van het vasteland naar *Venetie* ging (2). In 753 was de koude zoo fel geweest, *bij het begin van den herfst*, dat de *Zwarte-zee* (*Pontus Euxinus*) wel eene lengte van 100 mijlen was bevrozen geworden, *op dertig vademen diepte* (3). Hetzelfde vond plaats in 1709, in andere oorden (4). Bij vergelijkingen, door Natuurkundigen gedaan, met REAUMUR, is het gebleken, dat de koude te *Parijs* in 1709, gelijk stond met $15\frac{1}{2}$ graad *beneden* de schaal van REAUMUR. Diezelfde graad is het geweest in 859.

De graad van koude, in 1709 waargenomen, werd langen tijd beschouwd als het *maximum*, dat menschen en dieren, wilden zij niet vergaan, verdragen konden, en men werd nog meer in dat denkbeeld

(1) *Mémoires de l'Académie des sciences*, 1740.
(2) CALVISIUS. (3) NICEPHORUS, *Hist. Byzant.* (4) SYDENHAM.

versterkt, door den graad van koude in *Ysland* waargenomen, en welke niet gelijk stond met dien van *Parijs*. Dan, sedert de waarnemingen zijn vermenigvuldigd geworden, en dat vooral de geest van wetenschap, d. i. van echte waarneming, zich in *Europa* heeft uitgebreid, heeft men bemerkt, dat die koude, als de ergste welken de mensch verdragen kon beschouwd, op verre na zoo sterk niet was, als die, welke men in andere oorden ervaarde, zonder dat echter menschen noch dieren, noch ook planten daardoor vergingen (5).

Om de begeerde waarnemingen te doen, waren al dadelijk de in gebruik zijnde Thermometers niet geschikt. Geest van wijn, voorloop, zoo men wil, welke bij ons niet bevriest, bevriest zeer wel in het Noorden. Geen andere Thermometers dan met kwikzilver, kan men in die landen bezigen. Men vond in het Noorden geen kelders, noch lage vertrekken, met eene genoegzame warmte voorzien, om voorloop te kunnen aanwenden, zoo als men te *Parijs* had gedaan, alwaar men successivelijk de Thermometers in het benedenvertrek van het *observatorium* had geplaatst, dan in kokend water gelegd, om vervolgens in 100 breuken de tusschenruimte van beide te verdeelen, hoedanig die ook mogt wezen. Dan, ook deze *methode* beantwoordde niet aan de verwachting; en nu kwam men op het denkbeeld, om de graden te nemen onder aan het punt, waartoe het kwikzilver door het kokende water zoude worden gebragt, altoos met de vooronderstelling van de massa kwikzilver, door die hitte, met eenige deelen vermeerderd. Hieruit nu ontstond, wel is waar, ongelijke graden in de verschillende Thermometers, welke vervaardigd werden; dan, in evenredigheid, stonden zij altijd in gelijkheid, en alzoo kon men dezelve in overeenkomst brengen met de latere van REAUMUR, om gevolgtrekkingen af te leiden tot hitte en koude van vroegere jaren en van andere oorden.

Het eerste gebruik, dat men van die Thermometers maakte, was te *St. Petersburg*, om den graad van koude waar te nemen, 27 Januarij 1733; de in de opene lucht aldaar gestelde Thermometers correspondeerden op 27 gr. beneden REAUMUR. Wanneer men in het oog houdt, dat de graad van 1709 REAUMUR niet heeft doen zakken dan op 15—½ gr., zal men ligtelijk de koude te *St. Petersburg* kunnen beseffen. Deze nu was de eerste koude, welke men regelmatig waargenomen heeft. Edoch, en alhoewel die koude meer dan ongemeen was, zoo dat ook in het Noorden geen mensch zich in de bloote lucht durfde wagen, zelfs niet met de zwaarste pelsen of bont; zoo heeft men te *St. Petersburg* eene nog feller koude waargenomen, in 1747 en bij het begin van 1748, de Thermometer stond op 30 gr. beneden *vorst* van REAUMUR.

De strengste koude, welke men heeft kunnen waarnemen, was die, welke de Leden van de Akademie te *Parijs* ondervonden, toen zij naar *Lapland* gegaan waren, om een graad van den Poolcirkel op te nemen: de Thermometer daalde op 37 gr., schaal van REAUMUR. Toen men het warm vertrek, waarin zij tegen den wreedsten dood eene schuilplaats gezocht hadden, opende, herschiep de van buiten inkomende lucht de waassem daarin besloten dadelijk *in sneeuw*, en als men in de opene lucht kwam, was het als werd de borst van één gereten.

Vermoedelijk heeft men eene bijna dergelijke koude moeten ondervinden te *Quebec*, in 1744. Een Geleerde (6) zegt, dat zijn Thermometer gezakt was op graad 33, schaal van REAUMUR. Dan wij gelooven, dat die Geleerde, hoe beroemd ook, vijf graden te min heeft geteld; immers was het kwikzilver in den kop [of bol] niet ingelijfd, dan na graad 32, en aldus heeft hij den *maximum*-graad niet dan bij schatting kunnen hebben. Te *Astrakan* moet men bijna eene gelijke koude hebben ondervonden, in 1746: de Thermometer zakte op 24—½ graad beneden *vorst*.

Wat onze opmerking verdient, is, dat *Quebec* en *Astrakan* op ongeveer onder pararellen van 46, hoogstens 47 graden liggen, wat overeenkomt met het middelpunt van *Europa* tot hen. Een bewijs dus, dat de graad van koude niet altoos afhangt van de N. B. waar men dezelve waarneemt. Nog meer zal men daarvan overtuigd worden, wanneer men nagaat, dat op de grenzen van *China* koude is waargenomen geworden op 66—⅔ gr. schaal REAUMUR, alhoewel het oord niet lag dan op N. B. 57 gr. 30 m., wat bijna overeenstemt met *Riga* en noordelijk *Schotland*, alwaar men iets van dien aard nimmer ondervindt.

In *Siberie* werd, den 16. Januarij 1735, des morgens ten 7 ure, de koude waargenomen 70 gr. beneden *vorst*. Hoewel dit laatste voorbeeld verschrikkelijk is, mag men veilig gelooven, dat de betreurenswaardige Kapitein WILLOUBY (of WILLOUGLY), eene nog strengere koude ervaarde, toen hij, in den jare 1553, den weg naar *China* zoekende, door den *N. Oceaan*, onder N. breedte 69 gr., verging. Het volgend jaar werd de edelmoedige, met al zijn volk, dood gevonden.

En eenige uit onze eigene landgenooten, welke eenen weg wilden gaan, in 1596, waren genoodzaakt op *Nova-Zembla* den winter door te brengen, en zij ontgingen den dood niet, met welken zij bedreigd werden, dan door zich in eene hut op te sluiten, waaraan hoegenaamd geene opening was, en waarin aanhoudend vuur werd gestookt. In weerwil van dat alles hadden zij groote moeite, om het bevriezen van hunne voeten vóór te komen. Hunne kleederen en pelsen waren gedurig met ijs bedekt, en de wijn, welken zij met zich hadden genomen, deelden zij elkander met of bij stukken uit. Dit was wel zoo erg als OVIDIUS, welke, in zijne *Tristia*, ons als een wonder verhaalt, dat het glas aan de tafel bevroos.

Dan, alles schijnt te zwichten voor de koude, welke de Engelsche Kapitein MIDDLETON ervaarde aan de *Hudson-Baai*, onder 57 gr. 20 min. N. B. De huizen aldaar zijn van steen, de muren 2 voet dik, de vensters zeer smal en met stevige blinden voorzien, welke men wel 18 uren van de 24 gesloten houdt. Viermaal daags wordt een enorm groot vuur aangelegd in kagchels, waarvan men de pijpen dadelijk digt maakt, zoodra het daarin gelegd hout geen vlam meer van zich geeft. Bij nacht heeft men geen ander licht dan van gloeijende 24 ponders voor de vensterramen gehangen. En in weerwil van al die voorzorgen, bevriezen alle vochten, ook het voorloop in de kleinste en meest gestookt wordende vertrekken, alwaar tot op de bedden iederen ochtend een ijsschors te vinden is, eenige duimen dik. Men moge zich kleeden hoe men wil, wanneer de koude daar heerscht en men in de opene lucht gaat, loopt men altoos gevaar van het vel van het aangezigt te verliezen, als men weder in eenig warm vertrek komt, handen en voeten bevrozen te hebben. De staande wateren van 12 à 16 voet diep, bevriezen in een uur tijds tot op den bodem. Op eene gelijke diepte bevriest de zee zelve! Hoewel het ijs, door den sterken vloed, aan den mond der rivieren niet dan eene dikte van 9 à 10 voet verkrijgt, wil het soms scheuren en een geluid van zich geven als een kanon, dat men afschiet. Wat den grond betreft, gelooft de genoemde MIDDLENTON, dat dezelve nimmer geheel ontdooid is. Immers, midden in den zomer, vond hij denzelven bevrozen en wit als sneeuw op eene diepte van 6 voet.

Geve de Algoede Voorzienigheid, dat de koude, welke wij, naar den loop der Natuur, hebben te wachten, niet strenger zij dan nuttig is voor het Aardrijk; *d. i.* zoo als wij menschen het gewoonlijk beschouwen; en mogen behoeftige gezinnen ervaren, dat het Neêrlandsch hart steeds weldadig blijft, zoo dat geen afgeleefde en naar het graf *sukkelende* Grijsaard, geene Moeder met haar Kroost aan de uitgeteerde borst eenen wreden dood smaken, bij gebrek aan dekking en verwarming! Ons voornaamste oogmerk ware bereikt.

(5) DELISLE, *Mémoires de l'Académie etc.* 1738. (6) GAUTIER.

SCHYN BEDRIEGT.

De volgende gebeurtenis, voor ruim een jaar, te *Nede*, een der Geldersche dorpen, voorgevallen, verstrekke ten bewijze, hoe ver listige bedriegers het kunnen brengen in hunne slechte streken, hoe zij misbruik kunnen maken van de ligtgeloovigheid van enkele menschen, ja, dat zij somtijds de bewoners van eene gansche landstreek, te hunnen opzigte, in eene dwaling kunnen doen vervallen, waarvan sommigen moeijelijk zijn te genezen, en van wier valschheid zelfs de uitspraken van bevoegde Regters en onloochenbare bewijzen, hen zelfs niet kunnen overtuigen.

Gedurende den tijd, dat *Frankrijks* overweldiger ook de Hollanders met zijne roede tuchtigde, en duizende jongelingen opeischte, om hun dierbaar bloed, voor eene vreemde zaak, aan de oevers van de *Taag* en de *Moskwa* te doen stroomen, werd ook de zoon van eenen vermogenden landman in die landstreek opgeroepen tot de krijgsdienst; maar voor eene aanmerkelijke som bezorgde hij zich eenen zoogenaamden remplaçant in den persoon van BAREND G. Deze vertrok dan ook weldra naar het binnenste van *Frankrijk*, werd aldaar als soldaat bij het leger ingelijfd, en trok daarmede naar *Rusland*. Weldra echter verspreidde zich het gerucht van diens dood: men hoorde verder niets meer van hem; familie, vrienden en bekenden rekenden hem voor dood en van lieverlede werd BAREND G. geheel en al vergeten.

Op eenen heeten zomerdag echter, was een arbeider bezig, met eenig boerenwerk, op een veld, aan het dorp grenzende, en ziet, langs den weg, eenen man komen, dien hij zich verbeeldt eenige gelijkenis met den voor jaren uitgetrokkenen remplaçant G. te hebben. Hij laat hem nader komen, spreekt hem aan, en eensklaps breekt hij in de woorden uit: » Zijt gij het dan toch waarlijk, BAREND, of is het uw geest?" Onze G., vat toen dadelijk een besluit, en antwoordt hem, dat hij het was, die, voor eenige jaren, zijn Vaderland had verlaten, die in Russische krijgsgevangenschap had rondgezworven, en nu in de armen der zijnen de langgewenschte rust kwam zoeken. Meer en meer wordt het gesprek algemeener; en nu lokt de vreemdeling al die inlichtingen uit den mond des eenvoudigen dagloonders, welke hem ter bereiking des welgelukken van zijn eensklaps opgevat besluit dienstbaar toeschenen. Eindelijk gaan zij gezamenlijk naar het dorp; en hier wordt onze knaap, onder den naam van G., bij zijne familie ingeleid, welke hem, wel is waar, iets veranderd vinden; maar echter zoo vele gelijkheid in trekken, spraak, houding en gedrag met hunnen broeder bespeuren, dat zij niet aarzelen hem, als zoodanig, te erkennen. Spoedig verspreidt zich nu ook het gerucht der terugkomst van hunnen dorpgenoot, eene menigte menschen komen om hem te zien en verlaten hem in de volle overtuiging, dat hij, den voor dood geachten, G. was. Des anderendaags hernieuwen zich dezelfde tooneelen, en de rol wordt door hem zoo wel volgehouden, en hij wist de vermoedens van sommigen zoo goed te wederleggen, dat men meer en meer in de overtuiging werd versterkt, dat hij, en geen ander, de persoon van BAREND G. was. Om evenwel nog zekerder van de zaak te zijn, laat men eene zijner zusters, die te *Geesteren*, een uur van daar, woonde, komen; deze was van zijnen ouderdom, was met hem opgegroeid, en konde dus het best over de waarheid of onwaarheid der zaak beslissen. Zij komt, ziet hem, en valt met eenen vreugdekreet aan den hals haars broeders. Nu was de zaak beslist: men aarzelt dus ook niet langer, om den landman, voor welken hij als plaatsvervanger was uitgetrokken, ter betaling der nog verschuldigde som, van 1200 gld., aan te manen. Deze eischt echter zekerder bewijzen, dan er nog bestonden; en doet, op raad eens Advocaats, eenige tegenwerpingen, welke G. naar genoegen oplost; ja tot in de kleinste bijzonderheden toe, b. v. van niet te hebben kunnen schrijven vóór zijn vertrek, hetwelk hij evenwel voorgaf in de dienst te hebben geleerd, enz. De boer werd nu zelf bijna overtuigd; maar wilde vooraf toch nog een bewijsstuk hebben, onderteekend door vier der notabelste ingezetenen van het dorp, waarbij deze hem op hun geweten af, voor den waren BAREND G. erkenden.

In het bijzijn dier getuigen voor den Schout geroepen, beantwoordt hij alle diens vragen op het allervoldoenst; maar nu herinnerde zich een der getuigen, dat BAREND G., de speelmakker zijner jeugd, eene moedervlak in de linkerzijde had, en verklaarde hem te zullen erkennen, indien hij ook die aantoonde. Dadelijk ontkleedt hij zich, en waarlijk de vlak was er aanwezig. Nu is het pleit ten einde, en onze BAREND G. wordt algemeen als zoodanig erkend. Hij wordt door den boer in den kost genomen; dewijl deze, door den ongunstigen toestand des landbouws, in de onmogelijkheid is, om hem geheel en al het verschuldigde te betalen, waardoor de kost, inwoning en verblijf, door denzelven gegeven, in mindering der som zoude strekken: hij doet zoo veel en zoo weinig als hij wil, gaat dan eens bij dezen, dan eens bij genen zijner familie uit en in, en leidt alzoo een gerust, stil en vermakelijk leven. Zoo genoot de bedrieger aanvankelijk een geluk, waarnaar menig braaf mensch te vergeefs haakt. Maar de Voorzienigheid, die der menschen lotgevallen bestuurt, weet ook der boosheid perken te stellen, zoo ras het met hare goede en wijze oogmerken overeenkomstig is.

Na verloop van eenige maanden, werd onze G. het geruste leven, dat hij leidde, moede: hij gaf dus aan zijne familie te verstaan, dat hij, tot aan dat leven gewoon zijnde, zich weder aan de dienst des Vaderlands wilde wijden, maakte zich tot de afreize gereed, en vermaakte, bij wijze van erfschap, de eene helft van het, hem nu nog toekomende, geld aan zijne familie en de andere helft aan de armen van *Nede*. Daarop begaf hij zich naar *Roermond* en liet zich als kavallerist aannemen, bleef daar eenen geruimen tijd in dienst, en begaf zich, na verloop van dien tijd, wederom met verlof naar zijne familie, te *Nede*. Weinig dacht hij bij zijne komst aldaar, dat zijne rol ten einde spoedde, en dat de bedrieger somtijds op de zonderlingste wijze wordt ontmaskerd.

Gedurende zijn verblijf te *Nede*, wordt het plan beraamd, om, gezamenlijk, de jaarmarkt in het nabijliggend steedje *Borculo* te bezoeken. Men begeeft zich des morgens vrolijk op weg, komt aldaar aan, beziet het merkwaardigste, en hij, omringd van zijne gewaande familie, geeft zich geheel en al aan de vreugde over, toen eensklaps een bejaard man hem nadert, en hem om den hals valt, met den uitroep: » Mijn God! WILLEM! Jongen! zijt gij daar? waar zijt gij zoo lang geweest?" In den beginne hield zich de knaap of hij den ouden man in het geheel niet kende. Maar, weldra sprak de stem der Natuur sterker in hem, dan die der ondeugd. Het geweten in sluimer gesust, verhief zich met

volle kracht en hernam zijne regten. Hij beantwoordt de teedere omhelzing zijns vaders; want deze en geen andere was de man. Daar stond nu de bedrieger, omringd van zijne gewaande familie en honderde van aanschouwers, die door de vreemdheid van het schouwspel waren bijeen gelokt. Aan ieders verbeelding laat ik de gewaarwordingen over, die nu zijn hart bestormden: beschaamd, veracht; den spot der menigte ten prooi, stond hij daar, en werd, eer hij er om dacht, door de Politie gegrepen, en in de gevangenis der plaats gezet, van waar hij naar *Zutphen* voor de Regtbank werd gebragt. In de volgende geregtelijke verhooren, ontdekte men nu, dat hij de natuurlijke zoon was van voormelden man, een jongen, die reeds van kindsbeen af, zich aan slechte streken had schuldig gemaakt; reeds tweemalen om misdrijven tot gevangenschap voor korter of langeren tijd was veroordeeld geweest, en, na zijn ontslag, als landlooper het land had rondgezworven; zoo dat hij naar het gesticht *de Ommerschans* was gevoerd geworden, waaruit hij het geluk had gehad te ontvlugten naar de naburige Duitsche streken. Zoo in den omtrek van *Nede* komende, is het waarschijnlijk, dat hij daar van eenen zoodanigen remplaçant G. heeft hooren spreken en hij daarop dat plan heeft gegrond, hetwelk hem, zoo als het voorgaande verhaal ons leert, maar al te wel gelukte; ja, dat zelfs de zoo wel gelijkende moedervlak grootelijks bedrog was. Zijne gelijkheid met den afwezigen persoon was zoo groot, dat zelfs een verschil van ruim 10 jaren in den ouderdom daarin geene hindernis toebragt. De bedrieger werd door het hof van Assises te *Arnhem* tot geesseling, brandmerk en tuchthuisstraf voor eenige jaren veroordeeld. v. T.

OPROEPING AAN DE NEDERLANDERS,

TER VERZAMELING VAN EEN FONDS TOT ONDERSTEUNING DER

GRIEKEN.

Nog duurt in ons werelddeel dat schouwspel voort, hetwelk, onder zoo vele groote gebeurtenissen en opmerkelijke verschijnselen, het tijdperk, waarin wij leven, gedenkwaardig onderscheidt. De heldhaftige bewoners van het beroemde *Griekenland* voeren, met zeldzame volharding, den edelen strijd voor vrijheid en godsdienst. Na eene smadelijke onderdrukking van bijkans vier eeuwen te hebben verduurd, staan zij in de wapenen tegen hunne overheerschers. Moedig spannen zij hunne krachten in, om zich te ontwringen aan het juk van een volk, hetwelk, vreemd aan *Europa's* grond en zeden, alle zaden van wetenschap en beschaving in zijn eigen boezem verstikt, en de Christelijke godsdienst stelt tot een voorwerp van bittere verachting en ondragelijke verguizing. Aller oog is, met onafgewende opmerkzaamheid, geslagen op dien geduchten worstelstrijd tusschen fieren heldenmoed en heerschzuchtig geweld. De geheele bevolking van Europa eerbiedigt telkens, met hooge bewondering, de schoone dapperheid eener natie, die de heiligste zaak verdedigt op dienzelfden grond, die door de wonderen der oudheid vereeuwigd is, en zij stort van tijd tot tijd bloedige tranen bij de tooneelen van moord en verwoesting, die eene onverzoenbare wraak, door onverdraagzamen godsdienstijver bestuurd, allerwegen aanrigt, waar het haar gelukt te zegepralen.

Hoedanig ook de handelwijze moge zijn, die de staatkunde, uit kracht der betrekkingen tusschen de volken bestaande, aan de Christelijke Mogendheden van ons werelddeel voorschrijft, de menschheid kan niet nalaten het lot te beklagen eener natie, die, bij eene zoo grootsche onderneming, overgelaten is aan zich zelve, en, zonder bondgenoot of beschermer, alleen steunt op God en eigen kracht. Al wat edel denkt wordt hierbij in gloed ontstoken, en in alle landen laat zich, ten voordeele van de zaak der fel bestreden Grieken, eene onverdoofbare stem hooren. Het is geen wonder, dat ook in ons midden die stem zich onbedwongen verheft. *Nederland* vindt, bij de aanschouwing van dezen strijd, in vele trekken het beeld terug van deszelfs voormalige worsteling tegen en eindelijke verlossing van tirannij en gewetensdwang; de onsterfelijke geheugenis der vestiging van onzen vrijen staat heeft het karakter van ons volk kennelijk gevormd, en zij behoudt in alle tijden een onwederstaanbaren invloed op de nationale denkwijze en gevoelens. Van daar de hulp en toevlugt, die steeds van hier aan alle bedrukten is bewezen; van daar die offers aan regten, welke elders geschonden werden, waarmede de schoonste bladzijden onzer vroegere jaarboeken pronken.

In het tegenwoordig geval zijn het namen, der eeuw, die wij beleven, waardig; de namen van *beschaving* en *godsdienst*, die ons magtig roeren. Wie kan de gedachte verdragen, dat onder dien milden Hemel, die voor het oude *Europa* de heerlijkste voortbrengselen van zuiveren smaak en menschelijke wijsheid tot rijpheid heeft gebragt, — en op dien grond, waar, voor zoo vele eeuwen, de letterkunde en geleerdheid is geboren, welker bezitting wij tellen onder de weldaden onzer opvoeding en van ons maatschappelijk leven, — dat dáár het edel vernuft en het vrije onderzoek zich zouden moeten buigen voor de wapenen der stugge barbaarschheid? Liever wenscht elk de verwezenlijking van dien schoonen droom, dat *Griekenland*, voormaals de moeder der beschaving van *Europa*, herrijze tot een' luister, evenredig aan den trap van verlichting, die het Christendom sedert heeft te weeg gebragt, en andermaal hare schatten over ons werelddeel verspreide. Is er, na de betrekking des bloeds, geene, die nauwer is en heiliger dan die des Geloofs, heeft vooral de Christelijke Godsdienst tusschen hare belijders een' band van liefde en broederlijke welwillendheid gelegd, voegende aan den Hemelschen oorsprong van het Evangelie; — wat kan dan de voorstelling van duizenden, die CHRISTUS belijden, maar gedoemd zijn tot, en opgeofferd worden aan het schrikkelijkst martellot, anders uitwerken, dan de vurigste begeerte, om onze broeders te helpen verlossen? De zegepraal te wenschen van het Kruis over het geestverdovend en onmenschlievend Mahometisme, wel verre van den Christen onwaardig te zijn, behoort tot die verhevene gevoelens, waarover men zich voor GOD noch menschen behoeft te schamen. Schoon en betamelijk is het verlangen, om het Christendom met kracht te zien herleven in een land, waar het door Apostelen is gepredikt, en hetzelve aldaar op de zeden en het geluk dien invloed te zien verspreiden, dien het, te midden der verlaging van den geest der bewoners onder eene Barbaarsche overheersching, nimmer heeft kunnen uitoefenen. Gereedelijk mogen wij de opwekkingen volgen van eene Godsdienst, die de bescherming van verdrukten, het hulpbetoon aan ongelukkigen, en de ondersteuning onzer broederen, bij de verdediging des Geloofs en van hunne eigene welvaart, onder onze eerste pligten heeft verheven. Wij zegenen de regtvaardigheid der tegenwoordige eeuw, waarin de vervulling van zoo heilige pligten door geene menschelijke magt wordt verhinderd noch belemmerd.

De ondergeteekenden, door zulke gevoelens bestuurd, en vertrouwende, dat hunne Christelijke landgenooten dezelve met hen deelen, hebben zich vereenigd, om eene proeve te nemen, wat, bijzonder in het Noordelijk gedeelte van ons Koningrijk, tot nut en hulp der Grieken, door zamenwerking van weldenkenden en vermogenden, in het bijeenbrengen van een gemeenschappelijk fonds, zoude kunnen tot stand gebragt worden. Reeds lang hebben zij, met toejuiching, dergelijke ondernemingen in de meeste landen van ons werelddeel aangezien. Met hun gansche hart hebben zij hulde toegebragt aan hetgeen, tot het genoemde einde, in de Zuidelijke gewesten des rijks is bewerkstelligd en nog wordt voortgezet. Thans bijzonderlijk achten zij den tijd geboren, om het gevoel hunner mede-vaderlanders voor deze zaak op te wekken: wetende, dat zoo veel trager om te beginnen hunne landgenooten doorgaans geacht worden, zij gewoon zijn anderen op zijde te streven en somwijlen te overtreffen in kracht van middelen, ter bevordering van een edel en godsdienstig doel.

Het oogmerk der ondergeteekenden zal, bij voorraad, genoegzaam bereikt zijn, wanneer men hen wil beschouwen als degenen, die, daar zij het eerst in het openbaar gesproken hebben voor de heilige zaak van godsdienst en beschaving, bij den voortgezetten strijd der Grieken, steeds genegen zullen zijn, om de pogingen hunner landgenooten, tot derzelver ondersteuning, te leiden.

Voorgenomen hebbende, eene inteekening tot dat einde te openen, vertrouwen zij, dat de vereenigingen, welke in andere steden en plaatsen tot hetzelfde doel werden gevormd, zich met hen wel in verband zullen willen stellen; terwijl zij ook vooral rekenen op den invloed der leeraren van de godsdienst, in ons vaderland steeds zoo bereidvaardig werkzaam bij alle inrigtingen van weldadigheid.

G. K. VAN HOGENDORP, te *'s Gravenhage*; L. HAMERSTER AMESHOFF, te *Amsterdam*; J. VAN DEN BOSCH, te *'s Gravenhage*; I. J. DERMOUT, te *'s Gravenhage*; W. B. DONKER CURTIUS, te *Dordrecht*; J. D. JANSSEN, te *'s Gravenhage*; J. C. VAN DE KASTEELE, te *'s Gravenhage*; B. LEDEBOER, te *Rotterdam*; W. SCHEURLEER, te *'s Gravenhage*; H. W. TYDEMAN, te *Leyden*.

ARNHEM, den 8. November.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den 7. Nov. 2 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 10 D. gevallen 0 D

Den 8. dito. 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 10 D. gevallen 0 D

Getrouwd:

WILHELMUS JOHANNES WEUSMAN, Wz.
van *Utrecht*,
en
R. BURGERS.

ARNHEM,
den 3. November 1825.

Door Gods goedheid verloste heden zeer voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON, *CORNELIA JOHANNA REYNDERS*, veel geliefde Huisvrouw van

ARNHEM, C. J. DE JONG.
den 6. November 1825.

---

§ § § BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *Arnhem* maken bij dezen aan een iegelijk daarbij belanghebbende bekend, dat van heden, den 19. October 1825, tot en met den 31. December aanstaande, dagelijks, van des morgens tien, tot des namiddags twee uren, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, op dezer Stads Secretarie ter visie ligt, eene Berekening voor de Aflossing van de RECEPISSEN, beneden 50 Guldens, namens de Stad afgegeven aan de Geregtigden in een algemeen Recepis van Geldersche Schadevergoeding; wordende de belanghebbenden uitgenoodigd, om de bezwaren, welke zij mogten vermeenen daartegen te hebben, voor of op den 31. December aanstaande aan Burgemeester en Wethouderen schriftelijk in te dienen, zullende degenen, welke zich dienaangaande niet zullen hebben geadresseerd, gehouden worden den voorgestelden voet van aflossing te hebben goedgekeurd, terwijl de voorschreve Recepissen vervolgens op den 2. Januarij 1826, en volgende dagen, zullen worden afgelost, ten Kantore van den Stedelijken Ontvanger, en op dezelve na dien tijd geene Rente meer uit de Stedelijke Kas zal worden betaald.

† § † Mr. *H. B. VAN DAALEN*, Notaris te Wageningen, zal, als lasthebbende van zijne principalen, op Donderdagen, den 10. November 1825, doen instellen, en den 24. dito finaal verkoopen, telkens des avonds ten 7 uren, ten huize van *L. MARKEL*, in het *Gelderlandsch Welvaren*, aan de Hoogstraat, te Wageningen:

1. Eene nette, welbetimmerde en zeer geschikte HUIZINGE, op de hoek van de Molenstraat, aan de Achterstraat, te Wageningen, Lett. A. No. 184, bestaande in zes zoo BOVEN- als BENEDENKAMERS, een KEUKEN, met POMP, KELDER, ruime ZOLDER en groote TUIN; — door den Heer Dr. *G. A. SCHNEITER* bewoond.
2. Eene zeer geschikte en propre STALLING en KOETSHUIS, annex voorschreven Huizinge; zullende beide Perceelen mede in Massa worden geveild.
3. Een HUIS, staande aan de Hoogstraat, te Wageningen, Lett. A. No. 22, bestaande in vier zoo BOVEN- als BENEDENKAMERS, een KEUKEN en open PLAATSJE, VOORHUIS en ZOLDER; — bij *W. BOR* bewoond.

De Conditien van verkoop en bewijzen van eigendom, zullen acht dagen voor den inzet, ten Kantore van genoemden Notaris, ter lezing liggen; zullende mede ten zelfden Kantore bewijzen van toegang ter bezigtiging worden afgegeven.

VERKOOPING VAN MOBILAIR.

† † † Op Dingsdag den 15. November 1825, des voormiddags ten tien uren, zal men binnen Arnhem, ten huize van den Hoog Wel Geboren Heer BARON *TRAVERS*, Generaal-Majoor, Inspecteur-Generaal der Maréchaussée, overgaan, tot den openbaren verkoop van Mahonij- en Gladhouten MEUBELEN, als: STOELEN, BUFFETS, SECRETAIRES, CANAPPÉ'S, KABINETTEN, KASTEN, LEDIKANTEN, LATAFELS, ETENS-, THEE-, SPEEL-, WASCH- en TOILETTAFELS, zeer fraaije en bijna niet gebruikte Brusselsche KAGCHELS en HAARDEN, mitsgaders een Yzeren KEUKEN- en een dito KAMERFOURNUIS, KLEEDEN, SPIEGELS, PENDULES, FORTE-PIANO'S en eenig KOPER-, TIN- en BLIKWERK, waaronder TAFEL- en SCHOORSTEEN-LAMPEN, voorts van eene exquise partij BOURDEAUX-, CHAMPAGNE- en BOURGONJE-WYNEN, uit de eerste hand verkregen en sedert jaren gebotteld; en eindelijk nog, van twee zwarte MERRIE-LANGSTAART-PAARDEN, oud zes jaren, mak en trouw in alle Tuig, goed bij den weg en zonder gebreken, zoo mede van een Noord-Hollandsch WAGENTJE op de As, met TUIGEN en TOEBEHOOREN.

De Goederen zijn te zien Maandag den 14. November, van des voormiddags 9 tot 12 en van des namiddags 2 tot 4 uren.

† § † Men is voornemens, om op Woensdag den 16. November 1825, ten huize van *A. VAN DEN HEUVEL*, in de Bakkerstraat, over de Turfstraat, te Arnhem, des morgens ten tien ure; voor contant geld te verkoopen: 1 Schotsch, 2 Doorniksche en 1 Jaspé TAPYTEN, nieuw en zeer goed geconserveerd. Voorts twee rollen LOOPER, eenige stukken PASSEMENT, FRANJE, BEHANGSELPAPIER en eenige DECORATIEN voor Kamer- of Ledikant-Meubelen. — Zal te zien zijn op Dingsdag den 15. November, van des morgens tien tot des middags twee ure.

BEKENDMAKING.

In Naam des Konings.

GEREGTELYKE VERKOOPING,

Ter Rolle van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Tiel, *van de navolgende Goederen, gelegen*

I. ONDER *ELST.*

1. Eene HOFSTEDE, *het Laar* genaamd, bestaande uit een HUIS, No. 289, twee SCHUREN, twee BERGEN, een BAKHUIS, HOF, BOOMGAARD, benevens *twaalf* stukken BOUWLAND, het eerste, groot ongeveer *twee* bunders *vijf en vijftig* roeden, *de Drie Morgen nevens het Huis* genaamd; het tweede, groot als voren, *het Rietstuk* genaamd; het derde, groot ongeveer *een* bunder *zeventig* roeden, *het Korte Stuk* genaamd; het vierde, groot als het laatstvoorgaande, *de Lange Akkers* genaamd; het vijfde, mede van gelijke grootte, *de Voorste Kavoep* genaamd; het zesde, groot ruim *twee* bunders, *de Achterste Kavoep* genaamd, waarvan *vijf en tachtig* Nederlandsche roeden ELZENPAS is; het zevende, groot ongeveer *twee* bunders *negen en zestig* roeden, *Smitjesland* genaamd; het achtste, groot ruim *twee en twintig* Nederlandsche roeden, *de Geerhoek* genaamd; het negende, groot ongeveer *drie* bunders, *Perenakkers* genaamd; het tiende, groot ongeveer *vijf* bunders *zes en negentig* roeden, *Grobbenland* genaamd; het elfde, groot ongeveer *een* bunder *zeventig* roeden, *Besjesland* genaamd; en het twaalfde of laatste stuk, van gelijke grootte als het elfde, genaamd *Boumanland*: voorts *zes* stukken WEILAND, het eerste, groot circa *zes* bunders *een en tachtig* roeden, de *Hoekweide* genaamd; het tweede, groot ongeveer *vijf* bunders, de *Koeweide* genaamd; het derde, groot ongeveer *zes* bunders *een en tachtig* roeden, de *Paardenweide* genaamd; het vierde, groot ongeveer *vijf* bunders, de *Ambtsmansweide* genaamd; het vijfde, groot ongeveer *twee* bunders *vijf en vijftig* roeden, de *Hoekweide* genaamd, en het zesde of laatste stuk, *de zes Morgen* genaamd, groot ongeveer *vijf* bunders: alles aan elkanderen gelegen, deels onder de buurtschap *Laar* en deels onder die van *Hollanderbroek*, ompalende oostwaarts den Heer JOHANNES VAN YSSELDYK, den Heer Mr. VAN OMMEREN, de Weduwe BREUNISSEN en den Heer ALPHERTS, noordwaarts het Weeshuis van *Arnhem* en de Weduwe DE LA PORTE, westwaarts HENDRIK JANSSEN, HENDRIK BUDDING en de Erven HERMAN GROENEN, en zuidwaarts STEVEN SANDERS, den Heer DULLERT en de Weduwe BREUNISSEN: alsmede nog drie stukken BOUWLAND, het eerste, groot ongeveer *twee* bunders, *het Hoog* genaamd; het tweede, groot ongeveer *drie* bunders *twee en tachtig* roeden, *het Melkveld* genaamd, en het derde of laatste stuk, groot ongeveer *twee* bunders, *de Noordhoek* genaamd, insgelijks aan elkanderen gelegen in de buurtschap *Laar*, ompalende noord- en westwaarts den Heer ALPHERTS, oostwaarts FREDERIK HOOGVELD, en zuidwaarts de Laarsche straat, zijnde dit Perceel dus in het geheel groot ongeveer *zeven en zestig* bunders Nederlandsch.

2. Een Perceel BOUWLAND, groot ongeveer *vier* bunders *vijf en twintig* roeden, van ouds *de Pol* genaamd, ompalende noordwaarts den Heer JOHANNES VAN YSSELDYK, westwaarts RUT RUTGERS, zuidwaarts HENDRIK BUDDING en oostwaarts den Grifdijk.

3. Een TIEND, den *Laarschen Tiend* genaamd, kennelijk geheven wordende voor het grootste gedeelte uit de hier voormelde Landerijen, voor zoo verre in de buurtschap *Laar* gelegen; geëvalueerd voor de som van *twaalf honderd en vijftig* guldens, in evenredigheid der natemelden taxatie der voorgaande Perceelen met de geheele massa.

II. ONDER *DRIEL.*

Een Perceel WEILAND, groot ongeveer *vier* bunders *vijf en twintig* roeden, *het Rietveld* genaamd, ompalende noordwaarts HENDRIK JANSSEN, west- en zuidwaarts den Heer DE NERÉE, en oostwaarts den Heer COELS.

Alle in het Kanton *Elst*, voorheen Arrondissement *Tiel*, thans Arrondissement *Nijmegen*, Provincie *Gelderland* gelegen, bij natemelden Verkooping opgegeven als in pacht bij EVERT JANSSEN, — aangekocht bij den Hoog Welgeboren Heer REINERUS ENGELBERTUS Baron VAN DORTH TOT MEDLER, Lid der Ridderschap en Staten van *Gelderland*, wonende op den Huize *Medler*, in de Gemeente *Vorden*, Kwartier *Zutphen*, bij acte van publieke Verkooping, behoorlijk geregistreerd, waarvan de inzet den *drie en twintigsten* Mei en de toeslag den *dertigsten* Mei, beide des jaars 1800 *drie en twintig* voor Mr. JOHANNES NEPOMUCENUS WILHELMUS ANTONIUS VAN HUGENPOTH, openbaar Notaris, residerende te *Arnhem*, en getuigen, gepasseerd, van: 1°. PETER WILLEMSEN, Weduwenaar van CORNELIA GLOVER, Landbouwer, wonende te *Elst*; 2°. GRADUS WILLEMSEN, Landbouwer, wonende te *Heteren*; 3°. WILLEM WILLEMSEN, Bouwman, wonende te *Elst*; 4°. HERMANUS HERMSEN, Landbouwer, en ANNA MARIA WILLEMSEN, Echtlieden, wonende te *Elst*; 5°. JOHANNES WILLEMSEN, tijdens gemelden Verkoop, Roomsch Katholijk Priester en Kapellaan te *'s Heerenberg*, doch sedert van daar naar *Indiën* vertrokken, en wiens tegenwoordig verblijf aan natemelden rekwirant van herveiling is onbekend; 6°. OSWALD SCHEERS, Landbouwer, wonende op den *Speelberg* onder *Emmerik* en ELIZABETH WILLEMSEN, Echtlieden; alle welke Verkooperen hebben domicilie gekozen, bij en voor de executie der obligatoire acte, uit kracht van welke voor natemelden rekwirant het regt tot het eischen van herveiling ontstaat, op voorschreven Hofstede, voorts bij voorschreven acten van Verkoop voor de executie der verkoopsvoorwaarden en alle sequelen van dien, ten Kantore van gemelden Heer Notaris VAN HUGENPOTH, zulks voor eene som van *zeventien duizend zes honderd vijf en zeventig Guldens vijftig Cents* principaal, welke Verkoop op het Bureau der Hypotheken te *Tiel*, op den *negenden* September 1800 *drie en twintig*, deel veertien, No. 815, tegen betaling van *drie honderd acht en negentig Guldens zestien Cents*, is overgeschreven geworden, en daarna op den *vijftienden* December des jaars 1800 *vier en twintig*, bij exploiet van PETER VAN VLEUTEN, Deurwaarder bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Tiel*, namens den Kooper aan den Heer FRANCISCUS WILLEM EVERTS, Medicinae Doctor, te *Arnhem*, geïnsinueerd; op welke insinuatie de gemelde Heer FRANCISCUS WILLEM EVERTS, bij acten van den *twee en twintigsten* Januarij 1800 *vijf en twintig*, te *Arnhem*, door den Deurwaarder LAMERT LAMERTS, te *Tiel*, door den Deurwaarder HUIBERT VAN KRIEKEN, en te *Elst*, door den Deurwaarder EVERT EVERS, allen daartoe respectivelijk benoemd, geëxploicteerd en behoorlijk geregistreerd, de herveiling heeft gevorderd, — tot zijnen Praktizijn gesteld den Heer en Mr. WILLEM DE MAN, te *Tiel*, en den prijs der goederen met *een tiende* van gemelden principalen prijs en van de lasten een gedeelte van den prijs uitmakende, en alzoo met *twee duizend zes en veertig Gulden, tachtig en een halve Cents* heeft verhoogd, waardoor bij den koopprijs alzoo heeft gebragt op *negentien duizend zeven honderd twee en twintig Guldens dertig en een halve Cents*, boven en behalven de charges, bij het Proces-Verbaal van verkoop vervat; welk Proces-Verbaal ter Griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg te *Tiel*, namens gemelden Heer FRANCISCUS WILLEM EVERTS, den *dertigsten* Mei dezes jaars 1800 *vijf en twintig*, is gedeponeerd, en hetwelk voor minuut van de herveiling zal verstrekken.

De drie lezingen der memorie van lasten, ingevolge de Wet hebbende plaats gehad, zal er tot de preparatoire toeschatting van de bovenstaande goederen worden overgegaan, op Maandag den *een en twintigsten* November 1825, des voormiddags ten *elf* ure, ter Rolle van de Regtbank, te Tiel voormeld: zijnde het voormelde goed op prijs gesteld voor de som van *f* 19,722: 30½ Cents.

Hetgeen Certificeert,

W. DE MAN.

Procureur.

DE FRANSCHE KONINKLYKE FABRIEK VAN SPIEGELGLAZEN,

Waarvan een uitgebreid Assortiment voorhanden is in het Magazijn van *J. PALMAERT, Zoon*, in de Lange Nieuwe Straat, No. 158, 5de Wijk, te Brussel, in alle kwaliteiten en grootte, die tot de allerminste prijzen en met eene korting van 10 tot 25 à 30 pCt., op de prijzen der bovengemelde Fabriek, aldaar te bekomen zijn.

In hetzelfde Magazijn vindt men ook Vergulde en andere soorten van LYSTEN, alsmede PARKETTEN met fraai Vergulde Pilasters, Kolonnen- en Kroonlijsten, met Ornamenten, naar den allerlaatsten smaak.

Voorts belast men zich met het in Lijsten brengen, Plaatsen, Verfoliën en Polijsten der Spiegels, volgens de onlangs uitgevondene nieuwe wijze, thans in gebruik bij de Koninklijke Fabriek, waarvan het goed gevolg en nut algemeen erkend wordt. — Ook worden er Prenten en Teekeningen in Lijsten met Glazen gezet, terwijl men, eindelijk, voor de verzendingen instaat.

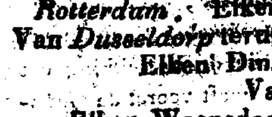
† § † De Ondergeteekende heeft de eer het Geëerde Publiek te berigten, dat hij alhier gearriveerd is met een Schoon Assortiment Fijne GALANTERYEN en BIJOUTERYEN. Is uitgepakt bij *KERKHOF*, in *de Paauw*, en blijft nog eenige dagen.

H. HYNEN.

§ † § De Ondergeteekende, KOK en PASTEIBAKKER, volgens accoord, gedurende de zes Zomermaanden, als zoodanig bij den Heer *E. BROUWER*, in de *Groote Zwaan*, te Velp gefungeerd, doch thans ontslagen, biedt zich nu aan, om, voor zijne begunstigers, ten buitnen huize, te koken, of wel om in eene aanzienlijke huishouding in vaste dienst te treden; zijnde van de Protestantsche Godsdienst en van goede Getuigschriften voorzien. — Adres ten huize van *J. J. WEYDOM*, Lett. A. No. 175, te Arnhem.

D. VAN GROOTVELDT, JR.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling van den WEKELYKSCHEN DIENST van de Stoombooten, tusschen *Rotterdam*, *Nijmegen* en *Keulen*, met twee Booten, gedurende de maand November.

Van *Rotterdam* op *Nijmegen*, en verder op *Rhoerort*, *Dusseldorp* en *Keulen*: Elken Vrijdag en Maandag, des morgens ten 6 ure.

Van *Nijmegen* op *Rhoerort*, en verder op *Dusseldorp* en *Keulen*:
Elken Zaturdag en Dingsdag, des morgens ten 6 ure.

Van *Rhoerort* op *Dusseldorp* en *Keulen*:
Elken Zondag en Woensdag, des morgens ten 6 ure.

Van *Dusseldorp* op *Keulen*:
Elken Zondag en Woensdag, des morgens ten 11 ure.

Van *Keulen* terug op *Dusseldorp*, en verder op *Rhoerort*, *Nijmegen* en *Rotterdam*. Elken Maandag en Donderdag, des namiddags ten 2 ure.

Van *Dusseldorp* terug op *Rhoerort* en *Nijmegen*, en verder op *Rotterdam*:
Elken Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.

Van *Nijmegen* terug op *Rotterdam*:
Elken Woensdag ten 8 ure en Zaturdags ten 6 ure des morgens.

De vaart tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen*, alsmede op *Ter Veere*, is bepaald, als bij biljetten is omschreven. — Men kan informatien bekomen aan het Kantoor van de Agenten der *Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij*, de Heeren VAALMAN en THIEBELS, te Nijmegen.

*** Door den Boekhandelaar *F. P. STERK*, te Breda, wordt uitgegeven en is alom te bekomen:

CHRISTELYK WEEKBLAD, *tot Voorbereiding, om over Feest- en Lijdensstoffen te hooren prediken, No. I.*

Dit Weekblad zal in het geheel uit *dertig* Nummers bestaan, en zal geregeld iedere week vervolgd worden.

Bij het laatste Nummer zullen Titel en Inhoud *gratis* worden gevoegd. Hetzelve is tot gemak van Heeren Boekhandelaren mede verkrijgbaar gesteld, bij de Gebroeders *VAN ARUM*, te Amsterdam. Ook zijn nog bij genoemde Boekhandelaren eenige weinige Exemplaren te bekomen van het Werkje, getiteld: *Nederlandsche Verhalen, tot aankweeking van liefde voor deugd en goede zeden*, 1ste stukje; waarvan het 2de stukje nog dit jaar volgen zal.

Bij H. C. A. THIEME, te Zutphen, is te bekomen: J. C. DE POTTER, *Tarief van Regten* op den In-, Uit- en Doorvoer van alle Goederen en Koopmanschappen, zoo als hetzelve is gearresteerd bij de Wet van den 26. Augustus 1822; voorzien met alle Veranderingen, Uitleggingen en Verbeteringen, welke daarin zijn gemaakt, tot op den 31. Julij 1825. De prijs is *f* 1: 50.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.